

[Leth Mouritzen.]

lighed for at staa til Forslagsstillernes Raadighed. Dette formoder jeg nu kan blive Tilfældet i Udvalget.

Jeg er fuldt indforstaaet med, at de Erfaringer med Hensyn til Omgaaelser, som der tages Hensyn til i Lovforslaget — de kan i øvrigt suppleres med lignende — lægges til Grund for Ændringerne og Tilføjelserne til Loven, saaledes som det er gjort i det foreliggende Forslag. Jeg tænker her paa Forholdene med Tjenestemandsboliger og Funktionærboliger og med Dødsbolejligheder, ligesom paa, at Lejligheder i Tilfælde som de i § 8, 1ste Stykke, nævnte inddrages under de Lejemaal, som skal anmeldes til Boliganvisningsudvalget. Det er Lejligheder, som fraflyttes for længere Tid, paa ubestemt Tid, maaske for stedse, uden at det kommer til Boliganvisningsudvalgets Kundskab.

Men ud over at imødegaa disse Forsøg paa Omgaaelse i de nævnte Tilfælde og andre lignende ved Ændringer i Paragrafferne mener jeg, at det vil være nødvendigt at indføre en skarpere Kontrol med Lovens Overholdelse, idet der i ret udstrakt Grad foregaar Udlejninger, som Udvalget slet ikke faar nogen Kundskab om. Husejerne er ikke interesseret i at faa Børneantallet forøget i deres Ejendomme, og de finder let enlige, som er mere end villige til at leje paa ulovlig Maade, da de er afskaaret fra at faa Lejlighed gennem Anvisning.

Forslagets § 9 om ubegrænset Ret til Fremleje kan mit Parti slutte sig til, idet vi har bemærket, at Boliganvisningsudvalget kan afgøre, i hvilket Omfang Fremleje kan finde Sted, og derfor har Mulighed for at øve en vis Kontrol med Overfyldningen af de enkelte Lejligheder.

I øvrigt er mit Parti indforstaaet med, at det er urimeligt, at Husejerne i Øjeblikket skal kunne forbyde Lejere at leje ud, hvis de har mere Plads, end de behøver. Den højtærede Indenrigsminister er desuden ogsaa fra særdeles sagkyndigt Hold blevet opfordret til at gennemføre en saadan Bestemmelse, idet Fremlejenævnet i København har foreslaaet Magistraten at foranledige Forbud mod Fremleje hævet ved en Henvendelse til Indenrigsministeriet.

De i §§ 10 og 12 anførte Præmier for Fremleje og Vederlag til Husejeren finder jeg kan være meget rimelige, selv om jeg ikke mener, at de er nødvendige.

§ 11 om Beslaglæggelse af ledige Lejligheder paa 4 Værelser og derover til Udlejning for flere Familier kan mit Parti fuldstændig gaa ind for; vi finder, at det netop

var en af de Foranstaltninger, som burde have været indført i Loven allerede ved dens første Vedtagelse. Derimod maa der nok udtales nogen Betænkelighed ved at gennemføre § 11's 2det Stykke saa kategorisk, som det er formet. Det betyder faktisk, at mange Kontorer og Klinikker, mange Værksteder af forskellig Art og ogsaa Børnehaver o. lign. maa ophøre. Dette har sikkert ikke været Forslagsstillernes Hensigt, men udelukkende at give Boliganvisningsudvalget Mulighed for at gribe ind i Tilfælde, hvor det er oplagt, at Inddragelse af Beboelseslejligheder er urimelig. Jeg kender selv mange Tilfælde, hvor jeg absolut vilde godkende Beslaglæggelse af Lejligheder, der anvendes til Lagerum, Udstillingslokaler o. lign.; jeg faar ofte Henvendelser fra Folk, som søger Lejlighed og har bemærket sig saadanne Urimeligheder. Ved en Forhandling i Udvalget mener jeg, det maa være muligt at finde en Form, som kan dække det, der tilsigtes, og mit Parti vil gerne medvirke hertil.

Men saa mangler Forslaget det, som skulde give det dets store Betydning. Det hidtil nævnte fremskaffer ikke nævneværdigt mere Bolig, det tager væsentlig Sigte paa at skaffe Familier med Børn Tag over Hovedet paa Bekostning af dem, som ingen Børn har, og dem, som vil stifte Hjem. Skal de to Kategorier af Medborgere have Mulighed for at komme i Betragtning, maa der gennemføres en Ordning, hvorefter Boliganvisningsudvalget kan beslaglægge overtallige Værelser i større Lejligheder paa 5 Værelser og derover, hvis der bor mindre end 1 Person for hver to Værelser i Lejligheden. Ligeledes maa det forbydes Familier at beslaglægge en Lejlighed i hver af to Kommuner, hvis Afstanden mellem disse er ringe. Det er Tilfældet i mange Kommuner; f. Eks. i Skrivelsen fra Aarhus Byraad antydes det, at der er Beboere, som har en Lejlighed i Byen og et grundmuret Helaarshus til Sommerbolig lige uden for Kommunen.

Dette er i særlig Grad Tilfældet ved de store Byer. Ogsaa København kan opvise en Række Eksempler herpaa. De mange tilspigrede Helaarshuse langs Strandvejen er et talende Billede, som ikke kan undgaa at vække Opmærksomhed. Jeg har haft Besøg af mange unge og nygifte, som efter deres Vandreture i Københavns Omegn ikke kan frigøre sig for den Tanke, at de udmærket kunde bebo en Lejlighed i et saadant Hus i hvert Fald den største Del af Aaret, hvor Ejeren bor i Hovedstaden; saa kunde man jo bytte Lejlighed, naar Familien i de 3 Sommermaaneder flytter paa